

כה:

עין משפט
גר מצוה

ארוסה פרק רביעי סוטה

מסורת הש"ס

(א) [חוספ' פ"ה], (ב) [ש"ך]
לעיל [במשנה], (ג) [קדושין]
סנ: (ד) [וע"י היטב חוס'
ב"ק נה: ד"ה שכת ומוס'
ב"ב מנ: ד"ה שכת],
(ה) [דש"ל], (ו) [דש"ל].

תורה אור השלם
 1. ואם לא נטמאה
 תאשה וטוהרה הוא
 ונקמה ונדרשה ירע:
 כמדבר ה כח

הגהות הב"ח
(א) תוס' ד"ה (לאו וכו')
דכבצורות דמייך:

מאוס דויקת נשואה עושה ספק נשואה אלמא דמספיקא אמרי ד"ש יחלוקו ולא מוקמי לכווילו נכסי בחזקת יורשי האשה מעטע שער העומד לגבות כגבוי דמי י"ל גבי נפל הכית עליו ועל אביו לא היו לכן נכסים אלא שהיא אומרת האב ראשון מת יורש הבן וישמעבדו לבחובתה ההם ודאי נכסי האב לא עמדו מעולם בכת האשה ואעפ"כ כיון דלאחר כגבוי דמי הכי הוא ספק אם האב מת ראשון ועמדו הנכסים לבחובתה או לאו ראשון ואין לה באתום נכסים כלום ובחזקת היורשין הן הלכך הוא ספק האב אם עמד שער שלה לגבות מאותן הנכסים כלל הבה חזקנו ונתן נחל

כב א מ"י ס"ב מהל'
סוטה הלכה ב:

תוספות שאנץ

וביה סברי לא נכבדו דמי
ההיא לה איהי חרובת
נחבתה מפסח דרובלמ
נאי אלכך אינווה דאיהא
ספס אלך ספס מוציא מירי
דאד ונעלה להביא מירי
שלא וינתה ליה. מחלות
בקררה חוקנה רבי
מחלותק דפגלו רבי
אילינוו (ואמר) איהא
לקימה איהי ריכול לישא
אשה אחת אבל אילינוו
כי נמי איהא לקימה
מיוו לא שמיא מהאי
טעמא דראויה להרוק
בעינן וקעררה ע"י מכה (2)

הבית עליו ועל אשתו ספק אם היא
מחה ראשונה ויחשה הדבר שלא
יחשה לגבות מחיים כי נמי אינכא
ויוחשה בזמן מכהה על גבי שומרת
יבם שמהה אחר האכל והללו בזמן
לירש והללו בזמן לירש יתלוקו אבל
הכא שהיא בחיים והכחונה ניתן
לגבות לאחר מיתת הדבר דמיון
דדמיא בגבויה ע"ה היוורשין להביא
ר'איה שזינעה וכו' אומר בפרק
החולין (יבמות דף ק) ר'איה דלויא
לגדיה הויה לה אינה ודאי ואינהו

וב"ה סברי שטר העומד לגבות לאו כגבויה
דמי: מעוברת חבירו כו': אומר רב נחמן
אמר רבה בר אבוא מחלוקת בעקרה חוקינה
אבל איילונית דברי הכל לא שותה ולא
נוטלת כתובתה שנאמר 'ונקתה ונורעה
ורע מי שדרכה להזרוע יצאה זו שאין
דרכה להזרוע מיתוכי' ^אהמקנא לאורוסתו
ולשוברת יבם שלו אם עד שלא כנסה
נסתרה לא שותה ולא נוטלת כתובתה
מעוברת

וכים הלל סברי לאו כגבויה דמי. והיה
לה היא חובעת מספק דלמא זנאי
הלך אינה ודאי והויה ספק ואין
ספק מוילאי מיד ודאי ועליה להביא
ר'איה שלא יזינה: משקום. דפני
ר"א ואמר יכול לישא אחרת כו':
בעקרה וחוקינה. דליכא למימר אינה
שותה אלא טעמא משום דלא חזיא
לקיימה עלה פלוג ר"א ואמר ר'איה
לקיימה היא דיכול לישא אשה אחרת:
אבל איילוניים. נהי נמי דר'איה
לקיימה מיזב לא שתיא טעמא

ספק ואין ספק מוליד מיד ודאי סיפא מחה הללו בצאן לירש והללו בצאן לירש: **ט"ב** **ר"ת** ח"א אומרים או שותות או לא נטפלות בחבובתן. כפי' החולק (ג"ע) מפרש מתוך שלא שותות לא נוטלות מחובתן ולא

ידענא ננסיס לאן ברזל מאי קא סבר זי"ה דבש" מי שמת (כ"ד דף קנח.) גבי נפל הבית עליו ועל אשתו ומרי זי"ה הנכסים בחזקתן עומדות ופי' נכסי לאן ברזל ופליגי אטוראי בגמרא בחזקת מי בחזקת יורשי' הבעל או בחזקת יורשי' האשה ובר קפחא מי הללו כלפי לירש והללו כלפי לירש יתלוקו אלז הכא שהיא בחזקתה הן עומדים או דלמא לאן הן בחזקת יורשי' והא' הבעל היו על הבעל היו בחזקתו ו"ש ושייכא בפלוגתא דר' יוחנן וננסים מולא לו פליגי ז"ה דלפ"י גבי ספק מוהי' להו בחזקת יורשי' ויורשי' דלפ"י ודאי ויזנה לא הפסידה דכאמר ברבך אלמנה נריותה (פסוקה דף קפ.) היולדת מאוס שס רע טועלת ומי שבפניה ויולדה ופי' הכא מלוג ואם מאמר מ"ש ממתינת מפלוגתא דר' הונא ורבי יהודה ורבי נחמן ור' יוחנן דפלגי' בפ"ק דכתובות (דף י"ג:) מנה לי בידך והלא אמר איני יודע רב הונא ורבי יהודה אמרי חיבי רב נחמן ורבי יוחנן אמרי פטורי ה"ג אתי טוענת ברי אלז הוא איני יכול לטעון טענת ברי ומהי חיובתא דרב הונא י"ל מאמר שמונה עשרה ספק עד ששחטה אינה יכולה לטעון טענת ברי ופלוגתא דמתי' התם הנושא את האשה ולא מאל' לה בחולים לא שייכא להכא ר' יהושע אפלי' ב"ש מודי דחזקה אטורא שטר מעולם לא עמד לבנות שהרי גבסו טוען מקחו היה מקח טעות והכא לא שייך ליימא אליה ד"ה העמד אשה על שחטה ואימורי לא ויזנה שהרי ר' יוחנן (לדבר) שקעה לה ונפטרה והסבוח הולילא מאותה חזקה ושעלה ספק:

[illegible]

א) ל"א יאמר דיכול לישא חשה
אחרת כי בעקרה וקיינה
דליכא למימר אינה שותה אללא
טעמא משום דלא חזיא
לקיימה עלה פליג ר"א ואמר
יכו'.

3) חקירה מינה דעת הריון
 היא קודם לכן אצל איטליה
 מבטן אחת לקריה היא ונא
 חזית.